

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

เมืองหลวง กรุงจาการ์ตา

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในแนวเส้นศูนย์สูตร ระหว่างมหาสมุทรอินเดียทางทิศใต้กับมหาสมุทรแปซิฟิกทางทิศเหนือ ทำให้อินโดนีเซียคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสองผ่านช่องแคบที่สำคัญ ได้แก่ มะละกา ซุนดา และลอมบ็อก

อาณาเขต พื้นที่ 1,904,569 ตร.กม. เป็นแผ่นดิน 1,811,569 ตร.กม. (ใหญ่ประมาณ 3.7 เท่าของไทย) เป็นพื้นที่ทะเล 93,000 ตร.กม. มีแนวเขตแดนทางบกยาว 2,958 กม. ติดกับมาเลเซีย (ด้านรัฐซาราวักและรัฐซาบาห์) ระยะทาง 1,881 กม. ทิมอร์-เลสเต 253 กม. และปาปัวนิวกินี 824 กม. ชายฝั่งยาว 54,716 กม.

ภูมิประเทศ เป็นประเทศหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก มี 18,110 เกาะ แต่มีผู้อยู่อาศัยประมาณ 6,000 เกาะ ประกอบด้วย 5 เกาะหลัก ได้แก่ กาลิมันตัน สุมาตรา ปาปัว (เป็นส่วนหนึ่งของเกาะนิวกินี) สุลาเวสี และซวาที่เหลื่อเป็นหมู่เกาะขนาดเล็กประมาณ 30 หมู่เกาะ มีภูเขาไฟที่ยังมีพลัง 127 ลูก

ภูมิอากาศ ร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร ความชื้นระหว่าง 70-90% มี 2 ฤดู : ฤดูร้อนระหว่าง พ.ค.-ต.ค. และฤดูฝนระหว่าง พ.ย-เม.ย. อุณหภูมิชายฝั่งเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ภาคพื้นดินภายในประเทศและภูเขาเฉลี่ย 26 องศาเซลเซียส และแถบภูเขาสูงเฉลี่ย 23 องศาเซลเซียส

ประชากร 282,477,584 คน (ปี 2567) มากเป็นอันดับที่ 4 ของโลก รองจากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 23.8% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.3% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 8% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 73.6 ปี ชาย 71.3 ปี หญิง 76 ปี อินโดนีเซียมีกลุ่มชาติพันธุ์ประมาณ 300 กลุ่ม เป็นชาวชวา 40.1% ซุนดา 15.5% มาเลย์ 3.7% บาดัก 3.6% มาดูรา 3% และชาติพันธุ์อื่น ๆ 34% ซึ่งรวมเงินด้วยประมาณ 1.2%

ศาสนา อิสลาม 87.4% คริสต์ 10.6% ฮินดู 1.7% และอื่น ๆ 0.8% ประชากรมุสลิมส่วนใหญ่เป็นมุสลิมสายกลาง เนื่องจากสังคมประกอบด้วยประชากรหลายศาสนา รัฐบาลอินโดนีเซียจึงกำหนดให้วันสำคัญของศาสนาอิสลาม คริสต์ ฮินดู พุทธ และตรุษจีนเป็นวันหยุดของชาติ

ภาษา ภาษาทางการ คือ ภาษาอินโดนีเซีย ส่วนภาษาต่างประเทศที่ใช้กันมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ และมีอีกประมาณ 700 ภาษาที่เป็นภาษาท้องถิ่น หรือภาษาตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 96% การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมและมัธยมต้น) 9 ปี เป็นการศึกษาภาคบังคับไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 6 ปี โรงเรียนสามารถใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นสื่อในการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้นได้หากมีความจำเป็น รวมทั้งการศึกษาด้านศาสนาที่นักเรียนนับถือ สอนโดยผู้สอนที่นับถือศาสนาเดียวกัน

การก่อตั้งประเทศ ที่ตั้งของอินโดนีเซียเป็นเส้นทางแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การค้า และศาสนาที่สำคัญของภูมิภาค และเป็นที่ตั้งของหลายอาณาจักรทั้งฮินดู พุทธ และอิสลาม ก่อนตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส สเปน เนเธอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักรในยุคล่าอาณานิคม เนื่องจากอินโดนีเซียมีเครื่องเทศมากจึงถูกเรียกว่า “หมู่เกาะเครื่องเทศ” ญูปูนบุกยึดอินโดนีเซียในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ก่อนอินโดนีเซียตกเป็นของเนเธอร์แลนด์อีกครั้ง การสถาปนาเป็นประเทศอินโดนีเซียเริ่มจากการต่อสู้แยกตัวเป็นเอกราชในนามสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของรัฐที่เป็นอิสระในการปกครองตนเองจำนวน 15 รัฐ โดยประกาศเอกราชเมื่อ 17 ส.ค.2488

วันชาติ 17 ส.ค.

การเมือง เป็นรัฐเดี่ยวในระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ (เป็นประเทศประชาธิปไตยใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก) แบ่งการปกครองเป็น 38 จังหวัด อุดมการณ์ทางการเมืองมีทั้งชาตินิยมและนิยมอิสลามแต่อยู่บนหลักการปัญจศีลและหลักนิยมทางสังคม

ปัญจศีลเป็นอุดมการณ์และปรัชญาขั้นพื้นฐานของประเทศ 5 ประการ คือ 1) เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว 2) เป็นมนุษยชาติที่ยุติธรรมและมีอารยธรรม 3) เอกภาพของอินโดนีเซีย 4) ประชาธิปไตยอันเกิดจากปัญญาและความรู้ของผู้แทนบนความเห็นเป็นเอกฉันท์ และ 5) ความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อประชาชนทุกคนของอินโดนีเซีย

หลักนิยมทางสังคม คือ 1) มุขวาเราะฮ์ : การปรึกษาหารือกัน 2) โกตองโรยง : การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3) มุฟากัต : การยอมรับและปฏิบัติตามการตัดสินใจของที่ประชุม และ 4) ปีนากาตุงกัลอีกา : เอกภาพในความหลากหลาย

ฝ่ายบริหาร : มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรง (ครั้งแรกเมื่อปี 2547) วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ไม่เกิน 2 วาระ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการกระจายอำนาจเพื่อให้จังหวัดต่าง ๆ สามารถบริหารตนเองได้ จึงมีการเลือกตั้งหัวหน้าฝ่ายบริหารและสภานิติบัญญัติในท้องถิ่นตั้งแต่ระดับจังหวัดลงมาถึงระดับอำเภอหรือเทศบาล

การเลือกตั้งประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ผู้ลงสมัครจะต้องได้รับการเสนอชื่อจากพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่เป็นพันธมิตร ต้องมี สส.รวมกันไม่น้อยกว่า 20% (116 คน) จากจำนวน สส.ทั้งหมด 580 คน หรือได้คะแนนเสียง (Popular Vote) ไม่น้อยกว่า 25% ของจำนวนผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง โดยพรรคการเมืองจะเสนอชื่อผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีพร้อมกัน ในการเลือกตั้ง ทั้งคู่ต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากหรือ 50% ขึ้นไปในครั้งแรก แต่หากไม่มีผู้ใดได้คะแนนเสียงตามที่กำหนด ให้ลงคะแนนเสียงใหม่ในรอบที่ 2

การเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อ 14 ก.พ.2567 นายปราโบโว ซูเบียนโต สังกัดพรรค Gerindra ชนะ นายอนิส บาสเวดาน ด้วยคะแนนเสียง 58.6% ต่อ 24.9% สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 20 ต.ค.2567 การเลือกตั้งครั้งต่อไปกำหนดจัดในปี 2572

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาหรือสภาที่ปรึกษาประชาชน (Majelis Permusyawaratan Rakyat-MPR) ประกอบด้วย สส. (Dewan Perwakilan Rakyat-DPR) 580 คน มาจากการเลือกตั้งทั่วไป และสมาชิกของสภาผู้แทนจังหวัด (Dewan Perwakilan Daerah-DPD) 152 คน MPR มีอำนาจหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและรัฐธรรมนูญ รวมทั้งพิจารณาถอดถอนประธานาธิบดีและ/หรือรองประธานาธิบดี

ฝ่ายตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ : เป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดการพิจารณาตรวจสอบกฎหมายที่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ การยุบพรรคการเมือง ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งทั่วไป และวินิจฉัยชี้ขาดความเห็นของ DPR ที่ยื่นเสนอขอถอดถอนประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดี

พรรคการเมือง : อินโดนีเซียมีพรรคการเมืองจำนวนมาก ที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Indonesian Democratic Party-Struggle (PDI-P) พรรค Golkar พรรค Democratic Party (PD) และพรรค Gerindra ทั้งยังมีพรรคการเมืองที่มีฐานมาจากกลุ่มอิสลาม หรือมีแนวทางนิยมอิสลามหลายพรรค เช่น พรรค National Mandate Party (PAN) พรรค National Awakening Party (PKB) พรรค Prosperous Justice Party (PKS) และพรรค United Development Party (PPP)

การเลือกตั้ง สส. เมื่อ 14 ก.พ.2567 มีพรรคการเมืองที่มีที่นั่งใน DPR 8 พรรค โดยพรรค PDI-P ของนางเมกาวตี ซูการ์โนปุตรี อดีตประธานาธิบดี (ระหว่างปี 2544-2547) มีมากที่สุด 110 ที่นั่ง รองลงมา คือ พรรค Golkar 102 ที่นั่ง พรรค Gerindra 86 ที่นั่ง พรรค Nasdem 69 ที่นั่ง พรรค PKB 68 ที่นั่ง พรรค PKS 53 ที่นั่ง พรรค PAN 48 ที่นั่ง และ พรรค Demokrat 44 ที่นั่ง

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจเสรีที่ใช้กลไกตลาด มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ใกล้เคียงเคลื่อนมาจากการบริโภคภายในประเทศ เนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก ปัจจุบันให้ความสำคัญกับการลงทุนจากต่างประเทศและการส่งออก

ช่วงปี 2551-2555 เศรษฐกิจอินโดนีเซียเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 6% (ยกเว้นปี 2552 ซึ่งขยายตัวเพียง 4.6% เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก) ระหว่างปี 2556-2562 การขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงเหลืออยู่ที่ประมาณ 5% เนื่องจากการบริโภคภายในซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศยังไม่ฟื้นตัว ประกอบกับสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น สินแร่ ปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซียมีราคาตกต่ำ ปี 2563 อินโดนีเซียได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เศรษฐกิจจึงชะลอตัว ก่อนกลับมาฟื้นตัวในระดับใกล้เคียงกับห้วงก่อนสถานการณ์ COVID-19 ปลายปี 2565 โดยได้รับแรงหนุนจากการบริโภคภายในประเทศ การส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม เหล็ก เหล็กกล้า ได้เพิ่มขึ้นและมีราคาสูง

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ แผนแม่บทพัฒนาเศรษฐกิจอินโดนีเซียปี 2554-2568 (Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Development 2011-2025 หรือ MP3EI) มีหลักการสำคัญ คือ เร่งรัดและขยายการพัฒนาเศรษฐกิจของอินโดนีเซียให้มีขนาดใหญ่ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลกภายในปี 2568 และตั้งเป้าให้ประชากรมีรายได้ต่อหัวประมาณ 14,250-15,000 ดอลลาร์สหรัฐ GDP มีมูลค่า 4.0-4.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และอัตราเงินเฟ้อลดลงเหลือ 3% ภายในปี 2568 นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังตั้งเป้าหมายเป็นศูนย์กลางผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สกุลเงิน **ตัวย่อสกุลเงิน :** รูเปีย (Rupiah-IDR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 14,720.17 รูเปียต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2567)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 442.42 รูเปียต่อ 1 บาท (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 1,371,171 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 4,940.5 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 141 ล้านคน (ก.พ.2567)

อัตราการว่างงาน : 3.3%

อัตราเงินเฟ้อ : 3.7%

ผลผลิตทางการเกษตร : น้ำมันปาล์ม ข้าว ข้าวโพด อ้อย มะพร้าว มันสำปะหลัง กัญชง ไข่ สัตว์ปีก ยางพารา

ผลผลิตอุตสาหกรรม : ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า
เหมืองแร่ ซีเมนต์ เครื่องมือและเครื่องใช้ทางการแพทย์ หัตถกรรม ปุ๋ยเคมี ไม้อัด ยางพารา อาหารแปรรูป
เครื่องประดับ และการท่องเที่ยว

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 36,930 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 258,820 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม ก๊าซธรรมชาติ รถยนต์ ทอง

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย

มูลค่าการนำเข้า : 221,890 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ปิโตรเลียมกลั่น ปิโตรเลียมดิบ ชิ้นส่วนยานยนต์ โทรศัพท์ ก๊าซธรรมชาติ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน ทอง ทองแดง สังกะสี นิกเกิล ป่าไม้

การทหาร กองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (Tentara Nasional Indonesia-TNI) ได้รับการจัดอันดับโดย Global firepower ให้เป็นกองทัพที่มีแสนยานุภาพอันดับหนึ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อินโดนีเซีย มีเป้าหมายทางการทหาร คือ ต้องการปรับปรุงกองทัพให้ทันสมัย และคงกำลังพลเท่าที่จำเป็น (Minimum Essential Force-MEF) ภายในปี 2567 งบประมาณป้องกันประเทศปี 2567 มูลค่าประมาณ 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อินโดนีเซียจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นใหม่ในชื่อ Defense Industry Indonesia หรือ Defend ID เมื่อ เม.ย.2565 รับผิดชอบด้านการพัฒนาระบบอาวุธและยุทโธปกรณ์ด้วยตนเองโดยตรง เป็นการรองรับนโยบายลดการพึ่งพาต่างชาติในการจัดหาอาวุธและยุทโธปกรณ์ Defend ID มีหน้าที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่ผลิตอาวุธและอุตสาหกรรมทางทหารในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 4 แห่ง ได้แก่ ผู้ผลิตเรือ PAL Indonesia ผู้ผลิตเครื่องบิน Dirgantara Indonesia ผู้ผลิตวัตถุดิบ Dahana และผู้ผลิตรถถังและอาวุธ Pindad

กำลังพลรวม : 404,500 นาย แบ่งเป็น ทบ. 300,400 นาย ทร. 74,000 นาย ทอ. 30,100 นาย มี ตร. และกองกำลังเสริม 290,200 นาย มีกำลังสำรอง 400,000 นาย

ยุทธโธปกรณ์สำคัญ : รถถัง 453 คัน รถรบทหารราบ 64 คัน ยานลำเลียงหุ้มเกราะ 834 คัน ปืนใหญ่อัตตาจร 74 กระบอก ปืนใหญ่ลากจูง 356 กระบอก ปืน ค. 875 กระบอก ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลัง 135 กระบอก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน 415 กระบอก ซีปนาวุธพื้นสู่อากาศ 93 ชุดยิง เรือดำน้ำชั้น Cakra 2 ลำ ชั้น Nagapasa 2 ลำ เรือฟริเกต 11 ลำ เรือคอร์เวต 20 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง 116 ลำ เรือยกพลขึ้นบก 30 ลำ เครื่องบินขับไล่ 41 เครื่อง เครื่องบินโจมตี 65 เครื่อง เครื่องบินลำเลียง 62 เครื่อง เครื่องบินลาดตระเวน 4 เครื่อง เครื่องบินฝึก 104 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ 192 เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์โจมตี 14 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

การก่อการร้ายยังเป็นภัยคุกคามสำคัญของอินโดนีเซีย เพราะแม้ว่ากลุ่ม Jemaah Islamiyah (JI) ได้ประกาศยุติบทบาท แต่อาจมีสมาชิกบางส่วนที่ไม่เห็นด้วย แยกตัวออกไปดำเนินกิจกรรมต่อ ส่วนกลุ่ม Islamic State (IS) เริ่มอ่อนแอลง สำหรับกลุ่มที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ กลุ่มก่อเหตุโดยอิสระ กลุ่มผู้เดินทางจากพื้นที่สู้รบกลับมาตุภูมิ (returnees) ผู้ปฏิบัติการโดยลำพัง (lone wolf) และการก่อการร้ายโดยสตรี

ปัญหาการขยายตัวของกลุ่มมุสลิมอนุรักษนิยมยังคงมีอยู่ โดยใช้วิธีโฆษณาชวนเชื่อผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องให้ประชาชนสนับสนุนการเคลื่อนไหว ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งภายในกลุ่มมุสลิมด้วยกันเอง เช่น กลุ่มอะห์มะดียะฮ์ (ไม่ยอมรับว่ามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตคนสุดท้าย) มุสลิมชีอะฮ์ และกับชนต่างศาสนา อาทิ ชาวจีนและชาวคริสต์

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ อินโดนีเซียเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญหลายองค์กรและพยายามแสดงบทบาทอย่างแข็งขันโดยเฉพาะใน UN, ASEAN, G-20 (เป็นเพียงประเทศเดียวในอาเซียนที่เป็นสมาชิก), APEC, ASEM, D-8, OIC, NAM (เป็นหนึ่งในประเทศที่ริเริ่มก่อตั้ง), NAASP (ก่อตั้งเมื่อปี 2548 ที่จาการ์ตา) และ BRICS (พันธมิตรหุ้นส่วน)

การขนส่งและโทรคมนาคม เครือข่ายถนนระยะทาง 550,735 กม. ทางรถไฟยาว 6,155 กม. ท่าอากาศยาน 673 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ซูการ์โน-ฮัตตา จ.บันเต็น จูอันดา จ.ชวาตะวันออก และงูราห์ไร หรือเดนปาซาร์ จ.บาห์ลี ท่าเรือ 154 แห่ง เป็นท่าเรือน้ำลึก 137 แห่ง เปิดการเดินรถไฟความเร็วสูงเส้นทางจาการ์ตา-บันดุง เมื่อ ต.ค.2566 เป็นรถไฟความเร็วสูงขบวนแรกในภูมิภาค โทรศัพท์พื้นฐานจำนวน 9.4 ล้านเลขหมาย มีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ 66% ของประชากรทั้งหมด เครือข่ายคลื่นสัญญาณโทรศัพท์ ได้แก่ GSM 900/1800, CDMA 2000, 3G CDMA, 3G/WCDMA, 3G 9300 และ 4G LTE WiMAX รหัสอินเทอร์เน็ต .id มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 175.4 ล้านคน (ปี 2563) 44.16% ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ อินโดนีเซียมีผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากถึง 160 ล้านคน ซึ่งมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ ได้แก่ ยูทูบ เฟซบุ๊ก วอตส์แอปป์ อินสตาแกรม และติ๊กต็อก

การเดินทาง มีเที่ยวบินของสายการบินการ์ดูา ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของอินโดนีเซีย มายังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทุกวันโดยใช้เวลาเดินทาง 3 ชม. 30 นาที และมีเที่ยวบินของสายการบินไทยไปจากการ์ตาและเมืองเดนปาซาร์ (เกาะบาหลี) ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง 3 ชม. 35 นาที และ 4 ชม. 25 นาทีตามลำดับ เวลาของจากการ์ตาตรงกับเวลากรุงเทพฯ แต่เวลาของ จ.บาหลีและ จ.ปาปัว เร็วกว่ากรุงเทพฯ 1 และ 2 ชม. ตามลำดับ นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้าอินโดนีเซียโดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง เว็บไซต์การท่องเที่ยวของอินโดนีเซีย : <https://indonesia.travel/gb/en/home.html>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

- 1) อินโดนีเซียหลังเปลี่ยนผ่านผู้นำจากประธานาธิบดีโจโก วิโดโด สู่ประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต ซึ่งสาบานตนรับตำแหน่งเมื่อ 20 ต.ค.2567 ความท้าทายสำคัญ ได้แก่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อยู่ที่ 8% การผลักดันโครงการอาหารฟรีสำหรับเด็กทั่วประเทศ การย้ายเมืองหลวงแห่งใหม่ การจัดตั้งทหารไซเบอร์ และการเสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพ
- 2) การขยายเส้นทางรถไฟความเร็วสูงเส้นทางจากการ์ตา-บันดุง ต่อไปยังสุราบายา
- 3) การจัดระเบียบความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ และจีน เนื่องจากอินโดนีเซียยังคงต้องพึ่งพาเงินที่เป็นแหล่งที่มาของเงินลงทุนและการส่งออก เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ก็ไม่ไว้วางใจเงินที่มีท่าทีเชิงรุกในทะเลจีนใต้ซึ่งกระทบกับสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพยากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะรอบหมู่เกาะนาทูนาเหนือ อินโดนีเซียยังพยายามแสวงหาความร่วมมือกับประเทศอื่น อาทิ เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย รัสเซีย ญี่ปุ่น ตุรกี และแอฟริกาใต้ เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความมั่นคง และกระจายความเสี่ยงในการพึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป

ความสัมพันธ์ไทย-อินโดนีเซีย

ไทยและอินโดนีเซียมีความสัมพันธ์ที่ดีมานาน ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ส่วนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตมีขึ้นเมื่อ 7 มี.ค.2493 โดยมีความร่วมมือที่ดีต่อกันทุกด้าน อินโดนีเซียแสดงท่าทีต้องการช่วยไทยแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่ไทยต้องการเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการปัญหาขบวนการแบ่งแยกดินแดน และส่งเสริมความร่วมมือต่อต้านการก่อการร้าย ตลอดจนให้อินโดนีเซียช่วยสร้างความเข้าใจกับโลกมุสลิมเกี่ยวกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ อินโดนีเซียในฐานะประธานอาเซียนเมื่อปี 2554 ยังมีบทบาทช่วยแก้ไขปัญหาพิพาทเขตแดนไทย-กัมพูชา บริเวณปราสาทพระวิหาร

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจไทย-อินโดนีเซียได้รับการส่งเสริมภายใต้กรอบของอาเซียนและภายใต้กรอบ IMT-GT มีการทำความตกลง ความร่วมมือ สนธิสัญญา และ MoU ด้านต่าง ๆ มากกว่า 14 ฉบับ อินโดนีเซียเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 10 ของไทยในโลก และอันดับ 4 ในอาเซียน เมื่อปี 2566 มีมูลค่าการค้า 636,373 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 347,743 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 288,630 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 59,113 ล้านบาท ขณะที่มูลค่าการค้า ห้วง ม.ค.-ส.ค.2567 ประมาณ 442,081 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 231,125 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 210,955 ล้านบาท

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว เม็ดพลาสติก น้ำตาลทราย เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ ถ่านหิน สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ก๊าซธรรมชาติ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช และเคมีภัณฑ์

ชาวอินโดนีเซียเดินทางมาท่องเที่ยวไทยเมื่อปี 2566 มากเป็นอันดับ 13 จำนวน 762,118 คน ในห้วง ม.ค.-ก.ย.67 มีจำนวน 648,650 คน

ข้อตกลงที่สำคัญ : สนธิสัญญาทางไมตรี (3 มี.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตไหล่ทวีป ในตอนเหนือของช่องแคบมะละกาและในทะเลอันดามัน (17 ธ.ค.2514) สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (9 มิ.ย.2519) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการศาล (8 มี.ค.2521) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (25 มี.ค.2524) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านป่าไม้ (27 พ.ค.2527) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านถ่านหิน (12 ม.ค.2533) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัย และเทคโนโลยี (20 พ.ค.2533) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ การจัดตั้ง คณะกรรมาธิการร่วม (18 ม.ค.2535) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (17 ก.พ.2541) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (23 พ.ค.2546) ความตกลงด้านวัฒนธรรม (17 ม.ค.2545) บันทึกความเข้าใจเพื่อการจัดตั้งสภาธุรกิจไทย-อินโดนีเซีย (27 พ.ค.2546) ความตกลงว่าด้วยการบริการทางอากาศ (8 มี.ค.2510 และปรับปรุงแก้ไขปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการลงทุน (21 ก.ค.2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร (16 ธ.ค.2548) ความตกลงทางการค้า (Trade Agreement) (16 พ.ย.2554) ข้อตกลงว่าด้วยการแก้ไขบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการซื้อขายข้าวระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลอินโดนีเซีย (16 พ.ย.2554) ข้อตกลงการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านประมง (ต.ค.2556)

ไทยและอินโดนีเซียยังมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมที่ใกล้ชิด มีการจัดทำความตกลงด้านสังคมและวัฒนธรรม และดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมและสม่ำเสมอ อาทิ การอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานไปทอดถวายยังวัดไทยในอินโดนีเซีย และการสถาปนาความสัมพันธ์บ้านพี่เมืองน้องระหว่างกัน

นายปราโบโว ซูเบียนโต
(Prabowo Subianto)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย
เกิด	17 ต.ค.2494 (อายุ 74 ปี/ปี 2568) ที่กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย เป็นบุตรคนที่ 3 ของนาย Sumitro Djojohadikusumo อดีต รมว.กระทรวง พาณิชย์อินโดนีเซีย และเป็นบุตรเขยอดีตประธานาธิบดีซูฮาร์โต
ศาสนา	อิสลาม
สถานภาพ	สมรสกับนาง Siti Hediati Hariyadi มีบุตร 1 คน คือ นาย Didit Hediprasetyo
การศึกษา	
ปี 2513-2517	- โรงเรียนนายร้อยอินโดนีเซีย
ปี 2512	- มัธยมศึกษา โรงเรียนนานาชาติอเมริกัน กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร
ปี 2509-2511	- มัธยมศึกษา สถาบันวิกตอเรีย กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย
ประวัติการทำงาน	
ปี 2519	- ผบ.มว. หน่วยรบเฉพาะกิจ
ปี 2520	- ผบ.ร้อย หน่วยรบเฉพาะกิจ กลุ่ม 1
ปี 2528	- รอง ผบ.พัน ส่งทางอากาศ
ปี 2534	- ผบ.พัน ส่งทางอากาศ
ปี 2538	- รอง ผบ. หน่วยสงครามพิเศษ
ปี 2539	- ผบ. หน่วยสงครามพิเศษ

- ปี 2541 - เสธ. รร.นายร้อย ทบ.
- ประธานคณะกรรมการบริษัท PT Tidar Kerinci Agung
- ประธานและประธานกรรมการบริหารบริษัท PT Nusantara Energy
- ประธานและประธานกรรมการบริหารบริษัท PT Jaladri Nusantara
- ปี 2551 - ก่อตั้งและเป็นประธานพรรค Gerindra
- ปี 2552 - สมัครชิงตำแหน่งรองประธานาธิบดี แต่พ่ายแพ้ให้แก่นายซูซีโล บัมบัง ยูโตโยโน
- ปี 2554 - กรรมการบริษัท ก๊าซและน้ำมันคาซัคสถาน
- ปี 2557 และ ปี 2562 - สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี แต่พ่ายแพ้ให้แก่นายโจโก วิโดโดทั้งสองสมัย
- ปี 2563 - รมว.กระทรวงกลาโหม
- 20 ต.ค.2567 - ประธานาธิบดีคนที่ 8 ของอินโดนีเซีย

ข้อมูลน่าสนใจ

- นายปราโบโว ซูเบียนโต มาจากครอบครัวที่มีฐานะ บิดาเคยดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า กระทรวงการคลัง และกระทรวงการวิจัย ทั้งในสมัยประธานาธิบดีซูการ์โนและซูฮาร์โต
- มีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และดัตช์ โดยเคยกล่าวเปิดงานวันชาติเยอรมนี ที่กรุงจาการ์ตา เมื่อ ต.ค.66 เป็นภาษาเยอรมันอย่างคล่องแคล่ว
- มีสายสัมพันธ์อันดีกับสมเด็จพระราชาธิบดีสุลต่านอิบราฮิม ของมาเลเซีย ยาวนานกว่า 40 ปี โดยเคยฝึกทหารด้วยกันที่ Fort Bragg สหรัฐฯ
- ปราบกฏรายงานแพร่หลายว่านายปราโบโวกับนาง Siti Hediati Hariyadi แยกทางกันแล้ว แต่สถานะสมรสในเชิงนิติบัญญัติยังไม่ชัดเจน โดยทั้งสองยังแสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่ระหว่งกันโดยตลอด

คณะรัฐมนตรีอินโดนีเซีย

ประธานาธิบดี	Prabowo Subianto
รองประธานาธิบดี	Gibran Rakabuming Raka
รมต.ประสานงานด้านการเมือง และความมั่นคง	Budi Gunawan
รมต.ประสานงานด้านกฎหมาย สิทธิมนุษยชน การตรวจคนเข้าเมือง และทัณฑสถาน	Yusril Ihza Mahendra
รมต.ประสานงานด้านเศรษฐกิจ	Airlangga Hartarto
รมต.ประสานงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และวัฒนธรรม	Pratikno
รมต.ประสานงานด้านการเสริมสร้างพลังประชาชน	Abdul Muhaimin Iskandar
รมต.ประสานงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาส่วนภูมิภาค	Agus Harimurti Iskandar
รมต.ประสานงานด้านกิจการอาหาร	Zulkifli Hasan
เลขาธิการแห่งรัฐ	Prasetyo Hadi
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Muhammad Tito Karnavian
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sugiono
รมว.กระทรวงกลาโหม	Sjafrie Sjamsoeddin
รมว.กระทรวงกฎหมาย	Supratman Andi Agtas
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Natalius Piga
รมว.กระทรวงกิจการตรวจคนเข้าเมืองและทัณฑสถาน	Agus Andrianto
รมว.กระทรวงการคลัง	Sri Mulyani Indrawati
รมว.กระทรวงกิจการการศึกษาขั้นต้น	Abdul Mu'ti
รมว.กระทรวงกิจการการศึกษาขั้นสูง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Satryo Soemantri Brodjonegoro
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Fadli Zon
รมว.กระทรวงคุ้มครองแรงงานข้ามชาติ	Abdul Kadir Karding
รมว.กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุ	Bahlil Lahadalia
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม	Agus Gumiwang Kartasasmita
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Budi Santoso
รมว.กระทรวงการสื่อสารและดิจิทัล	Meutya Viada Hafid
รมว.กระทรวงเกษตร	Andi Amran Sulaiman
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Hanif Faisol Nurofiq
รมว.กระทรวงการป่าไม้	Raja Juli Antoni
รมว.กระทรวงคมนาคม	Dudy Purwagandhi
รมว.กระทรวงกิจการทะเลและประมง	Sakti Wahyu Trenggono

รมว.กระทรวงแรงงาน	Yassierli
รมว.กระทรวงการเคหะและการตั้งถิ่นฐาน	Maruarar Sirait
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Dodi Hanggodo
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Budi Gunadi Sadikin
รมว.กระทรวงการพัฒนาระดับภูมิภาค	Yandri Susanto
รมว.กระทรวงกิจการเกษตรกรรมและการวางแผนที่ดิน	Nusron Wahid
รมว.กระทรวงกิจการสังคม	Saifullah Yusuf
รมว.กระทรวงกิจการประชากรและวางแผนครอบครัว	Hanif Faisol Nurofiq
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา	Nasaruddin Umar
รมว.กระทรวงกิจการสหกรณ์	Budi Arie Setiadi
รมว.กระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	Maman Abdurrahman
รมว.กระทรวงส่งเสริมสตรีและคุ้มครองเด็ก	Arifatul Choiri Fauzi
รมว.กระทรวงการปฏิรูปการบริหารและระบบราชการ	Rini Widyantini
รมว.กระทรวงการย้ายถิ่นฐาน	Iftitah Suryanegara
รมว.กระทรวงการวางแผนพัฒนาชาติ	Rachmat Pambudy
รมว.กระทรวงรัฐวิสาหกิจ	Erick Thohir
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Widiyanti Putri
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจสร้างสรรค์	Teuku Riefky Harsya
รมว.กระทรวงกิจการเยาวชนและการกีฬา	Ario Bimo Nandito Ariotedjo
รมว.กระทรวงการลงทุน	Rosan Perkasa Roeslani

(ต.ค.2567)